

מס פהקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 613 יום ה' 23 בפברואר 2012

השבוע בגיליון

רשות המיסים: תשלום דוחות מפורטים למע"מ עד ל - 22 לחודש // הצעת חוק ממשלתית: ביטול ועדות ערר מס שבח!

הבו יציבות גם לנישומים

מע"מ – חשיבות ההבחנה של "מקצת הפעילות" במלכ"ר //

מע"מ – מכבי תל אביב – מלכ"ר או עוסק? //

מ"ה – מרוץ סמכויות גם ברשות המיסים בין מ"ה למיסוי מקרקעין //

השכרה או "השחרה"? // רשות המיסים נגד מעלימי המס // 15% ליקויים בביקורות באיזור נצרת // אמירות בעד ונגד חובות דיווח על עו"ד ורו"ח

עדכונים מהשטח

מאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות המיסים: תשלום דוחות מפורטים למע"מ עד ל - 22 לחודש

4. לאחר אישור הדוח המפורט המקוון, וכחלק בלתי נפרד מהליך הגשת הדוח, יבוצע מעבר למסך ביצוע התשלום והתשלום יבוצע בצורה מקוונת.
5. לעניין אמצעי התשלום יובהר כי עד לסכום של 15,000 שקלים, או בהתאם לסכומים שיפורסמו, התשלום יתבצע בכרטיס אשראי או בהעברה בנקאית. סכומים גבוהים יותר ישולמו באמצעות העברה בנקאית בלבד.

6. נכון לדוחות ינואר 2012 המוגשים בפברואר, המערכת מתאימה רק לדיווחים באינטרנט. לגבי הדיווח באמצעות רשת המייצגים, לא חל כל שינוי.
7. יובהר, כי מייצגים המדווחים את הדוחות התקופתיים באינטרנט או באמצעות מערכת המייצגים, ימשיכו ליהנות מהטבה של דחיית מועד הדיווח התקופתי עד ה- 19 לחודש.

◆ לצורך קבלת מענה על שאלות, תמיכה ובירורים בכל הנוגע להגשת הדיווחים, ניתן לפנות למוקד הטלפוני של רשות המיסים, שמספרו: *4954 (מס'ים), או 02-5656400; כמו כן ניתן לפנות בדוא"ל: mokedreshut@shaam.gov.il.

הצעת חוק ממשלתית: ביטול ועדות ערר מס שבח!

פעילים בתחום מיסוי המקרקעין, שבמקביל לכהונתם בועדה מייצגים לקוחות שעניינם יכול להיות דומה לזה הנדון לפנייהם בועדה. לפיכך מוצע לקבוע שהועדה תורכב מזן יחיד (בדומה לערעורי מע"מ ומס הכנסה), שיכול להיות גם שופט בדימי. בהתאמה לכך מוצע, כי שם הועדה ישונה ל: "בית דין לעררים". בנוסף מוצע לאפשר ערעור לבית המשפט העליון גם כשלא מדובר רק ב"בעיה משפטית", כקבוע בחוק כיום.

◆ בהוראות המעבר מוצע, כי לבית הדין יועברו דיונים בערר שטרם החלו בו שמיעת הראיות ואם כבר החל שלב הראיות- הדיונים יימשכו בועדה.

◆ ביום 19.2.2012 פרסמה רשות המיסים הבהרה לפיה, על מנת להקל עם ציבור העוסקים שיבחרו להגיש את הדוח המפורט במקום הדוח תקופתי, החליט מנהל רשות המיסים, בהודעה שפורסמה ברשומות, על דחיית מועד הדיווח, כך שבשנים 2012 ו- 2013 עוסק שיבחר להגיש דוח מפורט במקום דוח תקופתי, יהיה רשאי להגישו עד ליום ה- 22 לחודש.

◆ עפ"י ההודעה ישנם מספר תנאים הנדרשים מעוסק שיבחר להגיש דוח מפורט במקום דוח תקופתי עד ליום ה- 22 לחודש:
1. הדוח המפורט יוגש באופן מקוון בלבד, ותשלום המס הנובע מהדוח אף הוא ייעשה באופן מקוון.
2. הדו"ח ימצא תקין - התקבלה הודעה מרשות המיסים על תקינותו (אחוז התקינות הנדרש נכון להיום עומד על לפחות 90% מסך העסקאות והתשומות בדוח לתשלום, או כפי שיפורסם).
3. לא ניתן יהיה לשנות בדוח התקופתי המקוון את הנתונים שנגזרו מהדוח המפורט (סה"כ עסקאות, סה"כ תשומות וסכום המס לתשלום).

◆ ביום 14.2.2012 פורסמה ברשומות הצעת חוק ממשלתית - הצעת חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (תיקון מס' 73) (בית דין לעררים), התשע"ב-2012.

חוק מיסוי מקרקעין קובע זכות ערעור על החלטת המנהל לועדת ערר המורכבת משלושה חברים: שופט שהינו יושב ראש הועדה, ושני חברים "שלפחות אחד מהם הוא נציג הציבור".

◆ מדברי ההסבר עולה, כי במהלך השנים שבהן פועלות ועדות הערר, נשמעו לא אחת ביקורות על הרכב הועדות ועל האפשרות לניגוד עניינים, הואיל וחלק מחברי הועדה (2 מתוך 3 בכל ועדה) אינם שופטים מקצועיים, אלא אנשי מקצוע

הבו יציבות גם לנישומים

נדב הכהן, רו"ח

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות' - רואי חשבון

אין בכוונתי להתייחס להכרעה המשפטית כשלעצמה, באותה פרשה, מה גם שיתבקש (ככל הנראה) דיון נוסף בסוגיה בפני הרכב מורחב של שופטי בית המשפט העליון, אך מצאתי לנכון להצביע על חוסר השוויון המובנה, שקיבל כעת חיזוקים (בעקיפין) בפסק הדין, הקיים הלכה למעשה בין הנישומים לבין רשות המסים בישראל.

◆ המדובר, בעיקר, בהוראות סעיף 86 לפקודה (ומקביליו בחוק מיסוי מקרקעין ובחוק מס ערך מוסף), שמכוחן רשאי פקיד השומה - בין היתר - להתעלם מכל עסקה אם היה סבור כי אחת ממטרותיה העיקריות היא הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות (אפילו אינן נוגדות את החוק).

סעיף אנטי-תכנוני זה, המהלך אימים על הנישומים ועל מיצגיהם, עלול לסכל כל תכנון מס חוקי ולגרור את הנישום למאבק משפטי יקר וממושך, שיכלה את הונו ואונו גם יחד.

מי ששיקולי הודאות, היציבות והעקביות מול עיניו, חייב להבין כי שיקולים אלה חשובים ומשמעותיים לציבור הנישומים ממש כשם שהינם חשובים ומשמעותיים לרשויות המס, אם לא למעלה מכך.

אשר על כן יש להנהיג כללי משחק אחידים, שיחולו על שני הצדדים, ולתת משקל שווה (גם) לשיקולי היציבות והודאות.

◆ לסיום אבקש לצטט מדברי ההקדמה של המלומד יחזקאל פלומין, בספרו "תכנון מס בעסק":

"אם נגרם עוות, או נתגלתה פרצה בחוק, הרי שהפתרון יהיה בדרך של חקיקה מפורשת מהירה, שתחולתה מהיום ואילך, המבטאת את רצון נבחרי העם, ולא על דרך של פרשנות שיפוטית המנסה כביכול לנחש מה היתה כוונת המחוקק בחקיקת חוק זה או אחר, ומרחיבה את האמור בחוק כך שכל קשר בין החוק המקורי לפרשנותו המרחיבה הוא מקרי בהחלט."

ואידך - זיל גמור.

◆ לפני כשנה ומחצה פרסמתי רשימה (להלן: "הרשימה"), ששמה "באין יציבות משפטית".

◆ ברשימה צוינו כמה וכמה פסקי דין בדיני המס (שניתנו בבית המשפט העליון), בהם אימץ בית המשפט פרשנות תכליתית - שאינה עולה בהכרח בקנה אחד עם פרשנות מילולית של הוראות החוק - כדי למנוע הטלת מס בלתי נאותה, או כדי למנוע הפחתת מס שכזו.

באותה נשימה הוזכרו ברשימה פסקי דין אחרים, אף הם מבית מדרשו של בית המשפט העליון, בהם נקבע שאין מנוס מפרשנות מילולית של הוראות החוק, גם אם תוצאת המס הינה שרירותית למדי (לטובת הנישום, או לרעתו).

הפניתי ברשימה את תשומת הלב למחירה הכבד של תחושת חוסר הודאות, שהינה תוצאה בלתי נמנעת מדוקטרינת גיבוש תכלית החקיקה (לא כל שכן כשמדובר בפרשנות דינמית וגמישה).

◆ עם או בלי קשר לרשימה מתקבל הרושם, כי דוקטרינת גיבוש תכלית החקיקה איבדה לאחרונה מעט מזוהרה, כפי שניתן להבין מדבריו של המשנה לנשיאה כב' השופט א. ריבלין, שנכללו בפסק הדין שניתן בבית המשפט העליון, ביום 1.2.2012, בשאלה כיצד יש לפרש את דרישת האי-תלות הקבועה בסעיף 66(ד') לפקודה ([משה מלכיאלי](#) ואחרים; ע"א 8114/03, ע"א 8297/09, ע"א 1177/10).

בין היתר, העיר השופט ריבלין, כי "הפסיקה מעולם לא קבעה כי כל החזקות הקבועות בכלל חקיקת המס הן חזקות הניתנות לסתירה, אף שחזקות מסוג זה מקדמות טוב יותר את התכלית בדבר גביית מס אמת" (כל ההדגשות אינן במקור; נ.ה.).

על כן, במקום בו לשון החוק מורה, כי המחוקק התכוון בבירור ליצור חזקה חלוטה, אין מקום לפרשנות שאין לה עיגון בלשונו של החוק, למרות החסרונות הטמונים בחזקות חלוטות, וזאת

"משיקולי יעילות אדמיניסטרטיבית של רשות המסים ומשיקולי ודאות, יציבות ועקביות..."

חשיבות ההבחנה של "מקצת הפעילות" במלכ"ר
ע"מ (ב"ש) 17628-12-10 המועצה האזורית בני שמעון נ' מנהל מע"מ
אמיר אבו ראזק, משפטן

לחוק, זאת הואיל ומירב האינדיקציות והמבחנים ביחס לפעילות המערערת במטמנת דודאים מצביעים על כך ש"מהותה קרובה יותר" לסיווג ה"עוסק". העובדה, כי המערערת מפעילה את המטמנה באמצעות קבלן משנה באופן בו הוא נושא במלוא עלויות ההפעלה ואילו התמורה המשולמת לו הינה נגזרת באחוזים (או בסכומים נקובים) מהמחיר שמשלמים למערערת לקוחות המטמנה מראה כי מדובר בפעילות נפרדת מפעילות המוניציפאלית האחרת של המערערת, המאופיינת בהגדרתה ההסכמית והתפעולית כאופרציה עסקית למטרת רווח. שיעור הרווח התפעולי של המערערת, בהפעלת המטמנה, נע בין 20% ל-52%. מכלול הראיות מצביע על הפעלה מטמנת דודאים במגמת רווח תפעולי ניכר. המערערת קולטת באתר דודאים פסולת המובאת אליה גם ממספר לקוחות שאינם רשויות מקומיות מאזור הדרום, לקוחות שעליהם נאבקות מטמנות אחרות שאינן בבעלות רשויות מוניציפאליות - והמסווגות כ"עוסק". סיווגה של המערערת כמלכ"ר מקנה לה אפוא יתרון מסחרי על פני מתחרותיה שאינן מסווגות כמלכ"ר. השאלה שנתרה בפני ביהמ"ש הנכבד, והיא זו אשר קבעה מה תהיה ההחלטה בנושא, הינה דין שינוי סיווג של "מקצת פעילויות עמותה" כדין שינוי סיווג של "מקצת פעילויות המדינה, רשות מקומית או איגוד ערים"? לשיטת ביהמ"ש, עיקר ההבחנה הנדרשת בין המלכ"ר השלטוני למלכ"ר הפרטי, הינה בשני אלמנטים המבחינים ביניהם לענין אותה "מקצת הפעילות". הראשון, ככל ש"מקצת הפעילות" של המלכ"ר השלטוני מצויה בד' אמות של ביצוע סמכויותיו וחובותיו ע"פ דין תהיה מהותו קרובה יותר למלכ"ריותו השלטונית. השני, ככל שירבו הממשקים בין מסגרת פעילותו השלטונית של המלכ"ר (השלטוני) לבין "מקצת הפעילות" האחרת - גם בכך סממן למהות הקרובה יותר של אותה "מקצת פעילות" למלכ"ריותו השלטונית. ומהצד השני, ככל ש"מקצת הפעילות" אינה מצויה בד' אמות של ביצוע הסמכויות והחובות על פי דין וככל שיתמעטו הממשקים בין אותה "מקצת הפעילות" לבין מסגרת וארגון פעילותו השלטונית כן יתכן ומהות אותה "מקצת הפעילות" תגלוש לעבר סיווג ה"עוסק". באיזון הכולל, נראה בעיני ביהמ"ש הנכבד כי פעילותה של הרשות המקומית דן (המערערת) במטמנת דודאים נותרת בסיווג המלכ"ר ולא הייתה הצדקה לשינוי הסיווג נושא ערעור זה.

תוצאה:

♦ הערעור נתקבל.

ניתן ביום 12.02.2012

ב"כ המערערת: עוה"ד טלי יהושע ועופר אלבוים
ב"כ המשיב: עוה"ד א. שילה, פרקליטות דרום

♦ מדובר בערעור על החלטת המשיב לשנות סיווג המערערת, בכל הקשור לפעילותה באתר סילוק והטמנת הפסולת "דודאים", ממלכ"ר לעוסק. המערערת הינה מועצה אזורית המפעילה במסגרת פעילותיה המוניציפאליות אתר לסילוק ולהטמנת פסולת הידוע כ"אתר דודאים". בהיותה רשות מקומית מסווגת לצורך חוק מס ערך מוסף התשלוי - 1975 (להלן "החוק") כ"מוסד ללא כוונת רווח". לטענת המשיב, פעילותה של המערערת באתר דודאים מהווה פעילות עסקית - מסחרית. פעילות זו מאפשרת למערערת להפיק באופן שיטתי רווחים נאים. על כן, המשיב הפעיל את סמכותו מכוח סעיף 58 לחוק ושינה את סיווגה ממלכ"ר לעוסק וזאת אך ורק ביחס לפעילותה באתר סילוק והטמנת הפסולת. המשיב תמך ראיותיו בנתונים המצביעים על הניהול העסקי והרווחי שמנהלת המערערת את אתר דודאים, בנפרד מפעילויותיה המוניציפאליות האחרות, על היתרון המסחרי שקם לה לעומת מתחרים בענף המטמנות בהיותה מסווגת כמלכ"ר לעומת המתחרים המסווגים כ"עוסקים" ועל האופי המסחרי-רווחי המבחין פעילות המערערת במטמנת דודאים לעומת פעילויותיה האחרות כרשות מוניציפאלית. המשיב תומך מסקנתו על הנפסק בפסק הדין בע"א 767/87 עמותת "בשערייך ירושלים" נ' מנהל מע"מ, פ"ד מד(4)800 אשר קבע ששה מבחנים לצורך אבחון פעילות שתסווג כ"עוסק" מתוך כלל פעילותו של גוף שהינו בכל שאר פעילויותיו - מלכ"ר.

♦ לטענת המערערת, בהיותה מלכ"ר "ציבורי" - דהיינו כזה המוגדר בחלופה הראשונה להגדרת מלכ"ר - אין מקום כלל להפעלת סמכות המנהל לבדד פעילות מפעילויותיה, הנמנות עפ"י דין, מסיווגה הכולל כמלכ"ר. סמכות ה"בידול" של המנהל עפ"י סעיף 58 קיימת לטענתה לגבי מלכ"רים המוגדרים ככאלה עפ"י החלופות השנייה והשלישית להגדרת מלכ"ר שבסעיף 1 לחוק. לטענת המערערת, המלכ"ר ה"ציבורי" - לאמור, המדינה או רשות מקומית, יוותר בסיווגו כמלכ"ר בכל פעילות שיעסוק בה במסגרת מימוש חובותיו וסמכויותיו עפ"י דין. לחילופין טוענת המערערת, אם סמכות שינוי הסיווג חלה גם על המלכ"ר ה"ציבורי" (ולעניינו - "רשות מקומית") הרי שגם בכל הקשור לפעילותה במטמנת דודאים עומדת פעילות זו במבחני המלכ"ר שנקבעו בהלכת "בשערייך ירושלים" ואינה באה מכוח אותם המבחנים בשערי ה"עוסק".

ביהמ"ש המחוזי בב"ש - כב' הנשיא יוסף אלון:

♦ ביהמ"ש אינו מקבל טענת המערערת בהקשר של סמכות שינוי הסיווג הקנויה למנהל בסעיף 58

העיתון המקצועי לענייני מסים

מכבי תל אביב - מלכ"ר או עוסק?
עמ (ת"א) 1126-06 מכבי ת"א כדורגל בע"מ נ' רשות המיסים בישראל
איננה אייזנברג, משפטנית

בניהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' דניה קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש בחן את המקרה עפ"י המבחנים שנקבעו בפס"ד ירושלים. מבחן המטרה וכוונת הרווח - המערערת, אשר התאגדה אומנם כחברה פרטית, אימצה לעצמה את מטרת האגודה והעמותה לשם ניהול ומימוש מטרותיהן. מבחן חלוקת הרווחים - מהדוחות הכספיים עולה, כי פעילות המערערת הינה גירעונית באופן מצטבר, והמערערת לא הצביעה כמובן על חלוקת רווחים בפועל. מבחן הגירעון התפעולי - אין מחלוקת בדבר ההפסדים והגירעון. מבחן מהות הפעילות - במסגרת פעילות המערערת חשופה למגוון רב של תחרות, לאו דווקא בענף הכדורגל. ביהמ"ש קבע, כי קיימת הנחה לפיה גוף ציבורי אינו מהווה תחרות לעסקים אחרים, מכיוון שהחוק חותר להטיל את מרותו על כל הפעילות הכלכלית באופן שווה. ככל שקיימת תחרות הרי שהיא קיימת בתחום הספורט ולא במישור העסקי. המערערת אינה מתחרה באחרים בתחום העסקי, שכן רוב החייבים העוסקים בענף הכדורגל מאוגדים כעמותה. מבחן הרישום המוצדק והנפרד - פעילות האגודה והמועדון, אשר מסווגות כמלכ"ר, אינה עצמאית ותלויה בעיקרה במערערת, אשר מזרימה אליהם כספים לשם המשך פעילות. מבחן הפגיעה בהכנסות האוצר - מאחר ואין חישוב מספרי אין אפשרות לקביעה חד משמעית בעניין זה. מבחן זה איננו מבחן מכריע. בעניין התנהלות של המשיב, ביהמ"ש לא ראה כל פגם בדרך הפעולה של המשיב במקרה הנוכחי. על הרשות המנהלית ליתן לאזרח הזדמנות הוגנת להשמיע את טענותיו. אולם, אין משמעותה של זכות השימוע, כי היא אמורה להתקיים בפני אדם אחר ממי שנותן את ההחלטה. זכות השימוע ניתנה ע"מ שמי שנותן את ההחלטה בסופו של דבר, ישמע ויתחשב בטיעוני הנישום. לכן, מן הראוי שהטיעון יהיה בפני מי שנותן את ההחלטה כדי שזכות הטיעון תהיה רלוונטית. כמו כן, המערערת הפנתה לע"א 44/85 נוה אריאל בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ (להלן: עניין "נוה אריאל") בו נקבע, לטענתה, כי במקרה בו מסווג גוף כעוסק לצרכי פקודת מס הכנסה, יש לסווגו כעוסק גם לעניין חוק מע"מ. בפס"ד נוה אריאל כב' הנשיא שמגר מבהיר, כי יש מקום לפתח מבחנים מיוחדים לעניין מע"מ אשר יאפשרו לקבוע את היקף המס. במסגרת פס"ד ירושלים נקבע אכן מבחן מיוחד לעניין מע"מ, כמפורט לעיל.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 12.2.12

ב"כ המערערת: עו"ד יוסי דולן

ב"כ המשיב: עו"ד יוסי טופף פרקליטות ת"א

◆ הערעור הוגש עפ"י סעיף 64 לחוק מע"מ, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") על החלטת המשיב לשנות את סיווגה של המערערת מ"עוסק" ל"מלכ"ר" (להלן: "ההחלטה"). בכתב הערעור נאמר, כי המערערת התאגדה כחברה פרטית במטרה לעסוק בניהול מועדוני ספורט על בסיס עסקי כלכלי. בין המערערת לבין האגודה לספורט והתעמלות מכבי ת"א (להלן: "האגודה") ומועדון הכדורגל מכבי ת"א (להלן: "העמותה") נחתם הסכם ניהול (להלן: "הסכם הניהול"). ממצאי הבדיקה שערכה המערערת העלו, כי יש תקומה לפעילות הכדורגל כגוף עסקי עצמאי, וכי השגת יעד הרווחיות מחייבת התנהלות כגוף עצמאי ועסקי. החל מיולי 2000 רשומה המערערת ומסווגת כ"עוסק" בתחום שירותי ניהול ופעילויות ספורט אצל המשיב. בין המערערת לבין האגודה והעמותה נחתם הסכם, על פיו נרכשה פעילות הכדורגל של הבוגרים (להלן: "הסכם הרכישה"), כאשר פעילות הכדורגל של הנוער והילדים נותרה בידי העמותה. המשיב הודיע למערערת על הכוונה לשנות את סיווגה מעוסק למלכ"ר. משיב דחה את ההשגה של המערערת. המשיב ציין בהחלטה, כי לא נחה דעתו שמטרתה העיקרית של המערערת היא למקסם את רווחיה. רווחי שנת 2004 הם מקריים לחלוטין. המטרות לשמן הוקמה המערערת באופן פעילות דומות לניהול עמותות כדורגל הרשומות כמלכ"ר. מאחר וההוצאות העיקריות הן הוצאות שכר וההכנסות נובעות מתמיכה של גופים עסקיים, עולה, כי רישומה של המערערת כעוסק מוביל לחיסכון במס אצל בעלי הקבוצה בגובה עלות תשלומי המס בשיעור של 12.5% מהוצאות השכר.

◆ לטענת המשיב, המערערת נעדרת מטרות רווח והיפנה לע"א 767/87 עמותת "בשערייך ירושלים" נ' מנהל המכס ומע"מ (להלן: פס"ד "ירושלים"). לדברי המשיב, הקריטריונים שנקבעו שם לצורך סיווג חייב במס כמלכ"ר עפ"י החוק, מטים את הכף לסיווג המערערת כמלכ"ר. המערערת הלינה על כך שההחלטה נידונה בשתי ערכאותיה ע"י סגן מנהל רשות המס, מר פורת (להלן: "פורת"). בעקבות ההחלטה הראשונה של פורת בדבר כוונה לשנות את הסווג הוגש ע"י המערערת מכתב השגה, כאשר לאחר מכן ניתנה החלטה בדבר שינוי הסווג, אף היא ע"י פורת. המערערת טענה, כי התנהלות זו אינה כדין, שכן ההחלטה בהשגה אמורה להינתן לא ע"י מי שנתן את ההחלטה בשלב הראשון. המערערת טענה, כי הדוחות לצרכי מס שהוגשו למשיב בשנים 2001-2003, מצביעים על כך שפעילות החברה מסווגת לצורכי מס הכנסה כפעילות מעסק ולא כפעילות של מלכ"ר. לכן, המערערת הינה עסק גם לצורכי מע"מ.

מרוץ סמכויות גם ברשות המיסים בין מ"ה למיסוי מקרקעין
ע"מ 12-28661-10 דגון בתי ממגורות לישראל בע"מ נ' פ"ש חיפה
רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

הדו"ח, המועד המאוחר מבין השניים. אין חולק כי המועד של שנה ממועד הגשת ההשגה חלף בטרם הוצאו צווי השומה. הדו"ח לשנת 2005 הוגש ביום 06.12.05. ההשגה הוגשה ביום 09.06.16 ועל כן המועד האחרון להגשת הדו"ח היה לכאורה 10.06.16. ביום 10.05.11, החליט רו"ח יוסי ירון, הרפרנט המקצועי המוסמך להארכת המועד, להאריך את התקופה להחלטה בהשגה וקבע: "הריני להודיעך, כי... יש מקום... להאריך את תקופת ההתיישנות בשנה נוספת. לפיכך, תקופת ההתיישנות מכוח סעיף 152(ג) לפקודה להשגה על דוח לשנת המס 2005 שהוגש ביום 06/12/05 תסתיים ביום 10.06.16 (מועד הגשת ההשגה: 09.06.16)". בפסקה הראשונה נקבע כי המנהל מאריך את תקופת ההתיישנות "בשנה נוספת" (עד 10.12.31). בפסקה השנייה נרשם כי תקופת ההתיישנות תסתיים ביום 10.06.16 שהוא למעשה המועד המקסימאלי על פי החלופה הראשונה בסעיף 152(ג) (שנה מיום הגשת ההשגה). המערער טוענת כי המועד הרלבנטי הוא הקבוע בסיפא להחלטה דהיינו 10.06.16 ועל כן הצווים שהוצאו בחודש 10/11 הוצאו באיחור. לעומתה טוען המשיב כי האמור בסיפא להחלטה הינו אך ורק טעות דפוס שהרי ההחלטה עצמה מצויה בפסקה הראשונה שבה מורה המנהל על הארכה בשנה "נוספת".

♦ בית המשפט קבע, עיון בהחלטה מחייב את המסקנה כי המועד שציין בסיפא להחלטה הינו מוטעה. המועד של 10.06.16 אינו מהווה מועד מוארך אלא זה היה המועד האחרון למתן החלטה בהשגה בין כה וכה. דוחה ביהמ"ש את הטענה הראשונה שהעלתה המערערת וקובע כי השומות בצו הוצאו במועד. מעשה בית דין, דומה שאין חולק, כי קביעה סופית שהעסקה להחזרת הנכסים למינהל הינה עסקה במקרקעין הכפופה לחבות על פי חוק מיסוי מקרקעין ותצדיק את ביטול השומות שהוצאו פ"ש על פיו. גם פקיד השומה מסכים לכך. המחלוקת הינה רק, בעיתוי. פקיד השומה סבור שיש להמתין להכרעה בערעור ואילו המערערת סבורה כי די בכך שבפנינו הכרעה מחייבת של ערכאה מוסמכת כדי להביא לביטול השומות. תנאי להיווצרותו של מעשה בית דין הינו שפסק הדין בהתדיינות הראשונה, סופי. פסק דין הינו סופי גם אם הוגש עליו ערעור. במקרה הנוכחי יש חשש שמא קבלת ערעור המשיב על הכרעת ועדת הערר יותיר אותו מול שוקת שבורה שכן פסק דין המבטל את השומות נשוא ערעור זה, ימנע הטלת חיוב מס על המערערת. בנסיבות אלו יש להעדיף את עיכוב ההליכים עד הכרעה בערעור על ועדת הערר ולהימנע ממתן פסק דין המקבל את הערעור.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 16.2.2012

ב"כ המערערת: עוה"ד מהולל ו/או גולדטיין
ב"כ המשיב: עוה"ד ליפשיץ, פרקליטות מחוז חיפה

♦ המערערת, חברה רשומה בישראל, חכרה החל משנת 1951 מקרקעין באזור נמל חיפה לשם הקמת ממגורות לתבואות. תקופת החכירה של המקרקעין הסתיימה ביום 1/2/03. עם סיום תקופת החכירה הוחזרה החזקה במקרקעין למדינה, והמדינה נדרשה לשלם תמורה עבור המבנים שנבנו במשך השנים על ידי המערערת והציוד שהותקן בהם. המדינה תשלם למערערת סך של 61,866,000 ש"ח ששולמו למערערת במהלך שנת 2006. המערערת סברה כי תשלום התמורה מהווה עסקה של מכירת "זכות במקרקעין" במובן חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג 1963 ועל כן דיווחה על העסקה למנהל מיסוי מקרקעין. מנהל מיסוי מקרקעין קבע כי החזרת הנכסים בתום תקופת החכירה למינהל אינה מכירה של "זכות במקרקעין". על החלטת המנהל הגישה המערערת ערר לוועדת הערר. במקביל לדיונים בפני ועדת הערר, קבע פקיד השומה כי יש לראות בתמורה שקיבלה המערערת כרווח הון החייב במס על פי חלק ה' לפקודת מס הכנסה. ביום 10.11.04 הוצאו למערערת שומות בצווים על ידי פקיד השומה. לשנת 2005 רווח הון בסך של 15,147,004 ש"ח והכנסה מעסק בסך של 5,571,713 ש"ח. לשנת 2006 רווח הון בסך 174,634 ש"ח והכנסה מעסק בסך של 5,494,345 ש"ח. לשנת 2007 רווח הון בסך של 8,772,422 ש"ח והכנסה מעסק בסך של 407,209 ש"ח. על שומות אלו הגישה המערערת את הערעור הנוכחי.

♦ טענת המערערת, כי דין השומות להתבטל משני טעמים; האחד, השומות הוגשו לאחר שחלף המועד הקבוע בסעיף 152(ג) לפקודה. השני, החלטת ועדת הערר לפיה התמורה בהחזרת הנכסים למינהל הינה מכירה של זכות במקרקעין, מהווה "מעשה בית דין" המחייב גם את פקיד השומה. בשים לב לטענות אלו עתרה המערערת להורות כי דין השומות בצו להתבטל, דהיינו כי יש לקבל את הערעור על הסף. על פסק הדין הסופי של הוועדה הגיש מנהל מיסוי מקרקעין ערעור לבית המשפט העליון. ערעור זה טרם נדון.

♦ טענת המשיב, סבור כי את התמורה שקבלה המערערת בעת החזרת הנכסים למינהל יש לשום על פי חלק ה' לפקודה בהיותה "רווח הון". המערערת הגישה דו"ח על הכנסות ביום 06.12.05 שבו לא נכלל רווח ההון.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה בפני כב' השופט רון סוקול:

♦ המערערת מעלה שתי טענות המצדיקות לטענתה לקבל את הערעור ולבטל את השומות. התיישנות השומות, סעיף 152(ג) לפקודה קובע שתי חלופות הגודרות את התקופה למתן החלטה בהשגה; אחת, תוך שנה מיום הגשת ההשגה; השנייה, תוך 3 שנים מתום שנת המס שבה נמסר

15% ליקויים בביקורות באיזור נצרת

משרד פקיד השומה נצרת, רשות המיסים, ערך ביום 14.2.12 מבצע גדול באיזור נצרת. מספר ימים לפני מועד המבצע המתוכנן, יצאו מבקרי ניהול ספרים לערוך קניות סמויות בעסקים המיועדים לביקורת. ביום המבצע, נבדק אם אותם עסקים רשמו את קניות הביקורת שבוצעו. הביקורות התרכזו בישובים: נצרת, נצרת עלית, סכניו, עראבה, אעבלין, שפרעם, טמרה ועוד. מטרות המבצע היו עריכת ביקורות ניהול ספרים באזורים כפריים ועירוניים כדי לשמר את יכולת ההרתעה בתחום השיפוט של משרד השומה נצרת, להגביר את הציות להוראות ניהול ספרים ולבדוק קיום חובת רישום תקבולים כחוק. ביום המבצע, לאחר תדרוך בוקר מפורט, יצאו המבקרים לשטח. נערכו 65 ביקורות: ב- 15% מהן נמצא אי רישום תקבולים וב- 3% נמצאו ליקויים מהותיים.

אמירות בעד ונגד חובות דיווח על עו"ד ורו"ח

בכנס הפורום הפלילי של לשכת עורכי הדין, שהתקיים באילת, מתח שופט בית המשפט הכלכלי בתל-אביב, **חאלד כבוב**, ביקורת חריפה על הצעת החוק שתטיל על עורכי דין, רואי חשבון יועצי מס ומתווכים חובת דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון, כשמתעורר אצלם חשד שלקוח שלהם עובר עבירה של הלבנת הון. כבוב פנה לעורכי הדין באמירה: "אתם על עברי פי פחת, הילחמו ברעה החולה הזו, עצרו את הידרדרות המקצוע".

בעקבות הפרסומים בכלי התקשורת, הגיב עו"ד **פול לנדס**, ראש הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, והזהיר, כי מדינת ישראל עלולה לקבל גינוי חריף ממועצת אירופה אם עד לביקורת הבינלאומית המקיפה שתתקיים על ידי מועצת אירופה בישראל בתחילת שנת 2013, לא תהיה חקיקה בתחום איסור הלבנת הון על נותני שירות עסקי, ובכלל זה החלת חובות על עורכי דין, רואי חשבון וסקטור היהלומנים.

עו"ד לנדס מציין, כי במרבית מדינות ה-OECD ובכל מדינות האיחוד האירופי משטר זה מוחל על עו"ד ורו"ח. עמדת הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור במשרד המשפטים נמסרה בכנס על ידי **ד"ר שלומית ווגמן**, היועצת המשפטית של הרשות שהשתתפה בפאנל.

◆ לעניין זה ראו מאמרו של עו"ד אורי גולדמן: **חובות הדיווח על עו"ד, רו"ח ויועצי מס מתקרבות!**

השכרה או "השחרה" ?

ביום 15.1.2012 בית משפט השלום בתל אביב יפו, כב' השופט יובל גזית, שוחרר בתנאים מגבילים **יהודה איזיק**, בן 59 מגן יבנה. איזיק חשוד, כי לא דיווח על הכנסותיו מהשכרת נכסים עסקיים ודירות מגורים בסך של למעלה מ- 6 מיליון ש"ח. **במשרד חקירות מס הכנסה מרכז**, נפתחה נגד החשוד חקירה בשם "בית חס", נערך חיפוש בביתו ובמהלכו נתפסו מסמכים רבים שיש להם קשר לחשדות הנחקרים. כמו כן נתפסו מסמכים אצל רואה החשבון של החשוד. מבקשת המעצר עולה, כי משנת 2006 ועד היום דיווח החשוד על חלק מהכנסותיו מהשכרת הנכסים וכי נכסיו הלא מדווחים הניבו הכנסות מהשכרתם בסך של מאות אלפי ש"ח מדי שנה. בדיקת חשבונות הבנק של החשוד העלתה, כי במהלך השנים 2006 - 2010, הפקיד בחשבונותיו סך של כ- 6.6 מיליון ש"ח בעוד שדיווח לרשות המסים על הכנסות בסך של כ- 450,000 ש"ח. (מ"י 28512-02-12)

רשות המיסים יוצאת נגד מעלימי המס

הרשות יוצאת לסדרה של מבצעי ביקורת וגביה מחוזיים שיערכו במהלך שנת 2012 במתכונת חדשה, בכינוי: **"מעלימים - משלמים"**. הרשות תלווה במהלך השנה את סדרת המבצעים "מעלימים-משלמים", בקמפיין באמצעי התקשורת: עיתונות, באינטרנט וברדיו, שימחיש את המחיר בו יישא מי שיתפס בהעלמת מס. לפי המתכונת החדשה, בכל מבצע מחוזי ישתתפו המשרדים בתחום השיפוט מכל מערכי המס באזור, מתוגברים בכוחות ממשרדים נוספים, אנשי היחידה לאכיפת הגבייה, ניהול ספרים וחקרי מס. הכמות המאסיבית של הכוחות תאפשר את הגברת הנוכחות בשטח, הגעה למספר רב של עסקים, בדיקת הציות לחוקי המס וכן הרתעה אפקטיבית. כמו-כן, ברוב המבצעים תהייה התמקדות בענפים נבחרים או מתחמים נבחרים. המבצעים המחוזיים ייערכו בנוסף לפעילות השוטפת. המבצע הראשון בסדרת מבצעי "מעלימים - משלמים", נערך במחוז השרון והמרכז, במהלכו נערכו כ- 500 ביקורות, נגבו כ- 3.5 מיליון ₪ מחייבי מס, נתפסו 10 כלי רכב ועוקלו מיטלטלין בשני עסקים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.